

Militant

PERIÒDIC D'ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

Dóna'ns suport
econòmicament

Número 37 · NOVEMBRE-DESEMBRE · 2020

LES VIDES DELS TREBALLADORS IMPORTEN!

Rescatar la
sanitat pública
nacionalitzant la banca!

Per aturar la repressió:
**REPÚBLICA CATALANA
del poble!**

**LLIBERTAT
PRESOS
POLÍTICS!**

**LLIBERTAT
PRESOS
POLÍTICS!**

**LLIBERTAT
PRESOS
POLÍTICS!**

Rescatar la sanitat pública nacionalitzant la banca

Per aturar la repressió: República catalana del poble!

LES VIDES DELS TREBALLADORS IMPORTEN

Quan se superen els 50 milions d'infectats i 1,2 milions de morts a escala mundial per la pandèmia, l'Estat espanyol acumula la major taxa de mortalitat de les societats considerades desenvolupades: més de 36.000 morts i d'un milió de contagiats i dades de transmissió que creixen diàriament un 2%. A Catalunya, els infectats depassen els 212.000, i se superen les 6.000 víctimes.

El nou col·lapse de les UCI i hospitals evidencia el fracàs de les mesures de desconfinament aprovades al maig pel govern central i els diferents governs autonòmics, inclosa la Generalitat. Els plans de reforç de l'atenció primària, que havien de servir com a barrera defensiva, han mostrat la seva inoperància per una senzilla raó: segueixen negant al sistema sanitari públic els milers de milions d'euros necessaris per a blindar-lo.

Un desastre que el Govern PSOE-UP podria haver evitat

L'executiu es nega a prendre les úniques mesures que podrien doblegar la corba de contagis i morts: aplicar un pla d'inversió massiu en la sanitat pública i nacionalitzar la sanitat i residències de gent gran privades, per a garantir metges, infermers, rastrejadors, hospitals i equips suficients. Al costat d'això, parilitzar tota activitat productiva no essencial, nacionalitzar els sectors econòmics estratègics, començant per la banca, i posar en marxa un pla de xoc contra la pandèmia que impedeixi que el pes de qualsevol parilització o restricció recaigui sobre les esquenes dels i les treballadores.

El ministre Illa i el president Sánchez repeteixen que "tots hem de remar en la mateixa direcció". Però, mentre els treballadors posem les víctimes, els capitalistes s'omplen les butxaques. Els 23 plutòcrates més rics han incrementat les seves fortunes un 16% des del març. Mentre lideren aquest lucratiu rànquing, Amancio Ortega, Juan Roig, Ana Patricia Botín o

Florentino Pérez aplaudeixen les crides del Govern central a la unitat nacional i imposen la seva agenda per gestionar la pandèmia: accelerar la "desescalada" abans de l'estiu per salvaguardar els seus beneficis, regalar 100.000 milions d'euros a les seves empreses, ERTO a la carta sense que posin un euro...

Sánchez repeteix arguments empresarials com que aturar l'economia seria una catàstrofe que pagaríem tots. Però, què tenen de cert? ¿No es poden parilitzar activitats no essencials per combatre la pandèmia sense que això suposí acomiadaments, retallades salarials i atacs als nostres drets com a treballadors? És clar que es pot! L'any 2018 els empresaris van tenir beneficis rècord: 500.000 milions d'euros. El 2019, 450.000 milions. L'evasió fiscal representa anualment més de 40.000 milions. Aquests recursos permetrien combatre la crisi sanitària i econòmica en benefici de la majoria: parilitzar activitats no essencials garantint el cobrament del 100% del salari i no finançats exclusivament per diners públics sinó pels beneficis patronals, prohibir veritablement els acomiadaments i desnonaments i aplicar altres mesures similars. Això sí que seria un escut social!

Que els empresaris amenacen amb tancar les seves empreses? En aquest cas, el govern hauria de nacionalitzar-les sense indemnització, posant-les sota control dels treballadors, tot impulsant la producció per a satisfer les necessitats socials. ¿No canviarien les coses si es destinessin a la sanitat i educació públiques els 100.000 milions regalats als empresaris? O si es financés un subsidi de 1.200 euros mensuals per als aturats, amb tots els impostos que ells evadeixen?

Però, mentre cedeix davant dels empresaris i permet a una reaccionària com és Díaz Ayuso desafiar-lo aplicant polítiques criminals a Madrid, el Govern PSOE-UP aprova un estat d'alarma... Fins al maig de 2021!!, amb una restricció encara pitjor dels drets democràtics:

amb la prohibició de reunions de més de sis persones, imposant el toc de queda, limitant arbitràriament el dret de manifestació i reforçant la llei Mordassa.

La classe dominant intenta disciplinar la classe obrera. A més de cedir també a les seves exigències en aquest terreny, el Govern central s'ha sumat al vergonyós bombardeig mediàtic intentant criminalitzar els joves, per a ocultar les veritables causes de la propagació de la pandèmia. Una demagògia desvergonyida que entra en contradicció amb les seves pròpies actuacions, per exemple l'assistència de dirigents de PSOE, PP i Cs en un *botellón* d'alt standing per a celebrar l'aniversari del diari El Español, i que dona una mostra menyspreable de claudisme i doble moral.

Catalunya: continuar la lluita per la república i contra les polítiques capitalistes del Govern

A Catalunya, el Govern de JxCat-ERC està aplicant contra la pandèmia les mateixes polítiques al servei dels empresaris: som la comunitat amb major percentatge de clíniques sanitàries, residències d'ancians i centres educatius privatitzats i concertats, que reben ingents subvencions mentre la sanitat i l'educació públiques pateixen una situació calamitosa per la desinversió i retallades.

El desastre que va suposar obrir escoles i instituts en ple rebrot, sense els mitjans necessaris per a garantir una tornada a les aules segura, n'és un exemple. Posteriorment, el Govern ha suspès classes presencials, però únicament per a Batxillerat i FP i sense que hagi distribuït els 300.000 dispositius electrònics que va prometre i sense cap pla d'inversió que garanteixi una educació en línia de qualitat per a tots i totes. Per no tocar els sacrosants beneficis empresarials i evitar pagar permisos retribuïts als pares, manté vergonyosament l'activitat lectiva en uns centres educatius insegurs per la manca de personal i recursos. I a sobre ara vol que siguin els propis estudiants els que es facin la PCR!

Aquestes polítiques antisocials van unides a l'intent d'enterrar definitivament la lluita per la República catalana. El festival repressiu de l'aparell estatal i els jutges franquistes del règim del 78 continua: inhabilitació de Torra, detenció de diversos polítics independentistes

acusats de promoure les manifestacions massives organitzades el 2019 pel Tsunami Democràtic... I mentrestant, els dirigents de JxCat i ERC fan tot el possible per impedir una resposta massiva a aquests atacs i altres provocacions, com la visita de Felip VI a Barcelona.

Necessitem veritables polítiques d'esquerres!

La mobilització social té, actualment, a Catalunya i a la resta de l'Estat, un caràcter limitat. A la por justificada al contagi, o la possibilitat de perdre la feina, se sumen la confusió alimentada pels discursos i polítiques del Govern PSOE-UP i el Govern JxCat-ERC, i la desmobilització fomentada pels dirigents sindicals i de l'esquerra reformista.

Però aquesta situació no durarà molt de temps. La profunditat de la crisi capitalista i els atacs als drets democràtics i socials provocarà una resposta massiva. I no seran aldarulls minoritaris en algunes ciutats, nodrits d'una barreja d'elements feixistes i joves desclassats cremant contenidors, sinó que ens alçarem els milions de treballadors i joves que hem lluitat contra la dreta, que vam votar per l'esquerra i ens mobilitzem massivament contra el claudisme, les retallades i la repressió o pel dret a decidir i una República catalana del poble.

Només nacionalitzant els mitjans de producció, les grans empreses i la banca sota control dels treballadors és possible evitar que la catàstrofe continuï. Si el Govern PSOE-UP aplicés aquestes mesures tindria un suport aclaparador. Si l'esquerra anticapitalista a Catalunya continués la lluita per la República amb aquest programa socialista guanyaria el suport del conjunt de la classe obrera catalana i dels treballadors i joves de la resta de l'Estat.

És fals que manqui força. Els joves i treballadors hem mostrat disposició a anar fins al final. Però les nostres aspiracions i reivindicacions no s'aconseguiran en els despatxos, amb discursos parlamentaris ni crides al diàleg amb l'enemic de classe, sinó mitjançant la mobilització més enèrgica i un programa que trenqui amb el claudisme. Necessitem una alternativa revolucionària basada en tota aquesta força per dur a terme veritables polítiques d'esquerres. Uneix-te a Esquerra Revolucionària per a lluitar per ella.

TROBADA SINDICAL
ONLINE

SINDICALISTES D'ESQUERRA

Crònica de la Trobada estatal i resum en vídeo a sindicalistasdeizquierda.net

Trump derrotat en unes eleccions històriques!

► VE DE LA CONTRAPORTADA

Trump i el sector de la burgesia que li dona suport van identificar l'essència d'aquests esdeveniments, desfermant la seva hostilitat contra els impulsors d'una lluita que empeny la consciència cap a idees socialistes. L'aparell demòcrata va tractar de canalitzar la rebel·lió cap al terreny electoral buidant-la de contingut revolucionari i classista. Sobre aquestes bases va llançar Biden, aconseguint el suport de Sanders per a donar-li una credibilitat que no té. Però no van enganyar milions de treballadors i joves que han votat contra Trump, no pas a favor de Biden.

Quan Trump es va tancar al búnquer de la Casa Blanca, decretant el toc de queda i cridant a disparar els manifestants, el moviment no es va atemorir, mostrant-se incomparablement més fort que les protestes dels *Proud Boys* i altres grups d'ultradreta als que Trump encoratja. No infravalorem el perill que representa la ultradreta, però són molt més febles que les masses en acció, sobretot si aquestes es basen en el programa del socialisme revolucionari.

La gran distorsió és la inexistència d'un partit independent de la classe treballadora; històricament aquest espai va quedar captiu dels Demòcrates. Però la dialèctica del procés de presa de consci-

ència i l'organització obrera no s'esgota en aquest punt. La irrupció de Black Lives Matter i de la candidatura de Bernie Sanders, o el creixement dels Socialistes Democràtics d'Amèrica (DSA), amb prop de 100.000 afiliats, mostra la maduresa de les condicions per a crear aquest partit dels treballadors. La derrota de Trump alimentarà aquest procés.

Trump resisteix amb força: un advertiment que no es pot ignorar

Trump resisteix en àrees deprimides de l'Oest Mitjà de composició majoritàriament obrera. Biden ha recuperat Michigan, Wisconsin i Pennsilvània per la mínima, però lluny de les grans majories demòcrates del passat i perdent Ohio. La base electoral trumpista gairebé no ha canviat des del 2016. Obté el seu major suport d'homes blancs, majors de 65, rendes altes —superiors a 100.000 dòlars anuals—, en zones rurals, que es declaren catòlics, protestants o evangèlics.

Milions de petit burgesos han girat cap a l'extrema dreta terroritzats pel canvi d'època, sentint amenaçats els seus privilegis per la mobilització social. Trump consolida una base ferma entre aquestes capes acomodades i sectors de la classe obrera blanca de l'interior del país molt colpejats per la crisi. Presentant-se com a garantia de supervivència davant l'amenaça interior i exterior, "contra la Xina, Amèrica primer!", ha mobilitzat reserves socials considerables, però ha estat incapaç de frenar la decadència del capitalisme estatunidenc.

Crisi profunda de la democràcia burgesa

La burgesia estatunidenc està dividida sobre quina és la millor manera d'assegurar la seva dominació de classe.

Trump continua denunciant el caràcter il·legítim del recompte. Però no sembla que prosperin les seves maniobres. De fer-ho, la crisi que sofreix la democràcia burgesa entraria en un caos descontrolat. Les masses mai acceptarien l'anul·lació del seu vot. Els grans capitalistes que fan costat al Partit Demòcrata intenten calmar els ànims enviant missatges conciliadors: "la nostra democràcia és forta", "les nostres institucions funcionen". El seu problema és que el trumpisme s'ha convertit en base social i electoral del Partit Republicà i, lluny d'entrar en declivi, ha demostrat la seva consistència.

El futur immediat es presenta complicat per a la classe dominant. Les divisions i la tensió social no desapareixeran, ja que expressen la decadència del sistema i la profunda crisi de la forma de dominació capitalista als EUA.

Preparar les forces per a nous combats. Per un partit dels treballadors amb un programa socialista

El 2008, Obama va arrasar per més de 10 milions de vots al republicà McCain, despertant enormes esperances. Però el seu mandat va suposar una tremenda frustració després de retrocedir en les principals reformes promeses: sanitat pública universal i lluita contra el racisme sistèmic. El 2012 va ser reelegit, però perdent gairebé 4 milions de vots. Ara, amb una nova recessió mundial que tindrà efectes més calamitosos que la del 2008, aguditzant encara més la guerra comercial amb la Xina, la destrucció dels serveis públics, la pobresa i desigualtat, Biden, que no té la credibilitat ni popularitat d'Obama, governarà —com va fer aquest— per als grans monopolis, aprovant plans de "rescat" per a sostenir els seus beneficis, oblidant-se dels

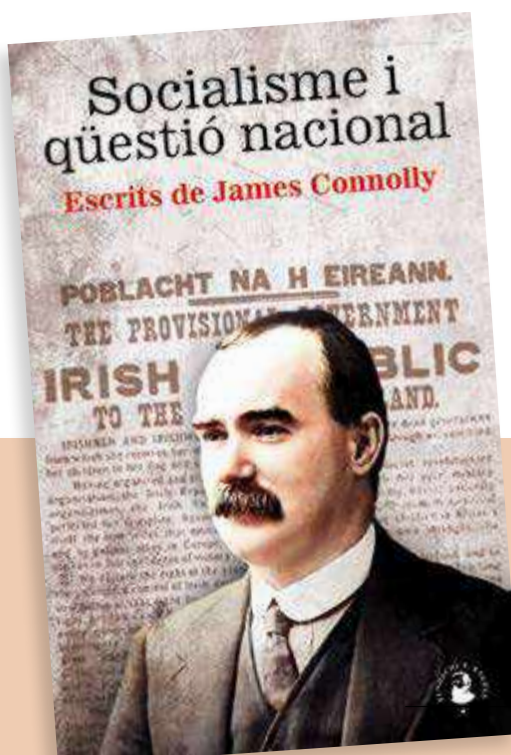
milions que l'han votat. Igual que Trump, per a desviar l'atenció dels greus problemes domèstics, encoratjarà la pugna amb la Xina i el nacionalisme econòmic. No depurarà ni desfinançarà la policia racista ni tocarà els negocis multimilionaris de la sanitat privada, tret que l'obligui la lluita de masses. Tampoc solucionarà el deute estudiantil universitari, que supera 1,5 bilions de dòlars, la degradació de l'ensenyament públic o la falta d'habitatge digne i assequible.

El gir a l'esquerra en àmplies capes de la societat nord-americana és indiscutible. Però l'experiència demostra que el Partit Demòcrata no serà l'eina per a aquesta batalla. Sanders va malmetre el seu enorme suport negant-se a construir una organització independent. L'esquerra organitzada pot fer passos consistents per a aglutinar milions de treballadors i joves. La tasca no és senzilla, però derrotar Trump tampoc ho era.

Un partit dels treballadors i el jovent no renunciarà a participar en eleccions locals o generals, utilitzant-les com a tribuna per a la propaganda i organització. Però no es tracta de crear una maquinària electoral sinó un partit per a la lluita de classes, arrelat a les fàbriques i a les lluites tot defensant un programa de classe, socialista i internacionalista.

Una alternativa així podria arrencar del discurs demagògic de Trump sectors de les capes mitjanes i la classe treballadora que avui li donen suport. Els EUA han entrat en un període convuls. La tasca dels corrents i organitzacions que es reclamen de l'esquerra revolucionària no és lamentar les oportunitats perdudes, ni adoptar missatges sectaris, allunyant-se dels activistes, sinó establir un llenguatge comú amb els milions que s'han mobilitzat als carrers i a les urnes, elevant la seva comprensió de les tasques del moment i la necessitat de forjar una organització marxista revolucionària.

La derrota de Trump envia molt males notícies a Bolsonaro, Salvini, Johnson, Alternativa per Alemanya i Vox. Però l'amenaça del trumpisme continua viva i pot rebrotar amb més força, perquè s'alimenta de la crisi orgànica del capitalisme. La tasca és construir l'alternativa revolucionària que els oprimits dels EUA i del món necessitem per a vèncer.

Nova publicació de la Fundació F. Engels

Socialisme i qüestió nacional | James Connolly
10€ | 156 pàgines

Adquireix-lo a la llibreria online

Trump derrotat en unes eleccions històriques

La lluita de masses ho ha aconseguit, a pesar de Biden i l'establishment demòcrata

Declaració d'Esquerra
Revolucionària
Internacional

Després de 72 hores d'escrutini agònic, Trump ha estat der-rotat en les eleccions més polaritzades i amb més participació de la història estatunidenca. Els resultats llancen nombroses claus per al present i futur de la lluita de classes. Primer: el trumpisme consolida una base electoral massiva que condicionarà els esdeveniments futurs, sotmetent a una forta pressió el Govern demòcrata. Segon: una majoria de joves i treballadors està disposada a combatre la reacció populista d'extrema dreta i les causes que l'alimenten.

Les grans mobilitzacions de masses dels últims anys no han passat debades i l'avanç en la consciència de milions d'oprimits constitueix un factor mobilitzador de primer ordre. Ha estat aquesta irrupció de les masses, i no la mediocre campanya demòcrata, la que ha derrotat Trump.

Polarització extrema

Més de 16 milions que no van votar el 2016 ho han fet ara, situant la participació en un 67%. Biden obté 75.010.459 sufragis (50,63%) i podria superar els 300 vots electorals, augmentant en 9,1 milions (un 14%) els vots demòcrates de fa quatre anys. Trump aconsegueix 70.686.229 paperetes (47,71%) i possiblement rondi els 230 vots electorals, aconseguint 7,7 milions de vots més (un 12,2%). El candidat del partit verd, que comptava amb el suport de diferents organitzacions de l'esquerra socialista, treu 349.470 vots, un 74,8% menys que en 2016, el seu pitjor resultat des del 2008.

La repetició de discursos incendiaris contra el socialisme, l'extrema esquerra i el comunisme per part de Trump no és casual. Expressa la descomposició de la societat nord-americana i la desespera-

ció d'amplis sectors de la petita burgesia, que tradicionalment han tingut un pes social molt important, que no renuncien a la manera de vida que els ha permès aconseguir grans privilegis i que miren horroritzats l'escalada de la lluita de classes, el creixement de l'esquerra i la influència de les idees del socialisme.

En aquest magma social hi participen també milions de treballadors endarrerits, desmobilitzats i profundament desmoralitzats per la desindustrialització i la desocupació crònica. Escèptics amb l'establishment demòcrata, han mantingut el seu suport a Trump, tot esperant que la situació econòmica millori.

Les masses que s'han aixecat contra Trump no han tingut més remei que recórrer a l'eina disponible en aquest moment per a derrotar-lo electoralment, després que Bernie Sanders, a qui milions van donar suport en les primàries, es retirés, capitulant davant l'aparell demòcrata. Les masses en lluita han votat Biden amb el nas tapat, sense confiança en les seves polítiques.

Una lluita de classes amb trets revolucionaris

L'extrema polarització en les urnes reflecteix molt més que el "simple" suport a dos candidats del sistema. Una lectura similar, a més de sectària, emmascara que les masses mai han deixat de buscar un camí independent. Les eleccions són una part del conjunt de factors que mesuren la temperatura del conflicte entre les classes. Tenint en compte el caràcter antidemocràtic del sistema electoral estatunidenc i l'absència d'un partit dels treballadors, l'autèntica correlació de forces i l'enorme potencial per a canviar la societat només pot reflectir-se molt distorsionadament.

La situació objectiva als EUA conté elements revolucionaris. L'aixecament social després de l'assassinat de George Floyd va ser incubat per anys de desigualtat galopant, atacs als drets democràtics, brutal violència policial i racisme sistemàtic. La catàstrofe que viuen amplíssims sectors de treballadors afroamericans, llatins i blancs i el jovent de les capes mitjanes empobrides, explica aquesta explosió social. El moviment s'ha unificat apuntant directament l'oligarquia econòmica, l'establishment polític i l'aparell de l'Estat.

Aquesta dinàmica es va iniciar fa quatre anys, quan va irrompre la candidatura de Sanders i el seu discurs per una "revolució política" contra l'1% de Wall Street, es va reafirmar amb l'elecció de candidats a l'esquerra de l'aparell demòcrata i continua expressant-se, tot i la capitulació de Sanders.

CONTINUA
AL INTERIOR ▶

